

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 166/12
Luxemburg, 13 decembrie 2012

Hotărârea în cauza C-215/11
Iwona Szyrocka/SiGer Technologie GmbH

Dreptul Uniunii reglementează exhaustiv condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o cerere de somație europeană de plată

Creditorul trebuie să poată solicita totalitatea dobânzilor scadente până la data plății creanței principale

În scopul de a simplifica, de a accelera și de a reduce costurile de procedură în cauzele transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate, Regulamentul nr. 1896/2006¹ instituie o procedură europeană de somație de plată. Acesta stabilește în special elementele pe care trebuie să le cuprindă o cerere de somație europeană de plată, între care se numără valoarea creanței. Formularul prin care se solicită emiterea unei somații europene de plată este anexat la regulamentul (anexa V).

Codul de procedură civilă polonez prevede că, în cauzele privind drepturi patrimoniale, în vederea efectuării calculului cheltuielilor de judecată, cererea trebuie să indice valoarea obiectului litigiului, cu excepția cazului în care acest obiect corespunde sumei indicate. În lipsa acestei indicații, instanța solicită reclamantului să rectifice, să completeze sau să achite cheltuielile aferente actului de procedură în termen de o săptămână.

În 2011, doamna Szyrocka, cu domiciliul în Polonia, a introdus la o instanță poloneză o cerere de somație europeană de plată împotriva SiGer Technologie GmbH, cu sediul în Germania. Această cerere nu îndeplinea însă anumite condiții de formă prevăzute de dreptul polonez, în special pe cea privind indicarea valorii obiectului litigiului în monedă poloneză, valoarea creanței principale fiind indicată în euro. În plus, doamna Szyrocka a solicitat plata dobânzilor începând de la o anumită dată și până la data plății creanței principale.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Tribunalul Regional din Wrocław, Polonia) solicită Curții de Justiție interpretarea acestui regulament.

Curtea a amintit că regulamentul, deși nu înlocuiește și nici nu armonizează mecanismele de recuperare a creanțelor necontestate existente în temeiul legislației naționale, urmărește să instituie un instrument uniform de recuperare a acestor creanțe. Acest obiectiv ar fi periclitat dacă statele membre ar putea prevedea în legislațiile lor naționale cerințe suplimentare care trebuie îndeplinite de cererea de somație europeană de plată. Astfel, aceste cerințe ar conduce nu numai la impunerea unor condiții neunitare ale acestei cereri în state membre diferite, ci ar conduce și la creșterea complexității, a duratei și a costurilor procedurii de somație europeană de plată. Curtea deduce de aici că regulamentul reglementează exhaustiv condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cererea de somație europeană de plată.

Curtea a examinat în continuare dacă, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, instanța națională poate solicita ca reclamantul să își completeze cererea de somație europeană de plată cu indicarea valorii obiectului litigiului în monedă poloneză în scopul de a permite calcularea cheltuielilor de judecată. Curtea observă că, în lipsa armonizării mecanismelor naționale de recuperare a creanțelor necontestate, modalitățile procedurale de determinare a valorii cheltuielilor

¹ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108).

de judecată este de competența statelor membre. Instanța națională păstrează așadar libertatea de a determina valoarea cheltuielilor de judecată potrivit modalităților prevăzute de dreptul său național, cu condiția ca aceste modalități să nu fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor situații similare supuse dreptului intern și să nu facă imposibilă în practică sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii.

În plus, în ceea ce privește aspectul dacă reclamantul poate solicita dobânzile scadente până la data plății creanței principale, Curtea a decis că regulamentul privind somația de plată nu se opune acestei posibilități. Curtea subliniază în această privință că o interpretare diferită nu ar corespunde obiectivului său, dat fiind că aceasta ar putea conduce la creșterea duratei și a complexității procedurii europene de somație de plată și la sporirea costurilor acestora și ar putea descuraja reclamantul de la inițierea unei astfel de proceduri și l-ar putea încuraja să prefere procedurile naționale, care îi permit obținerea tuturor dobânzilor. Curtea arată de asemenea că orice aspect privind dreptul material, inclusiv cel privind tipul dobânzilor care pot fi solicitate în cadrul acestei proceduri rămâne în principiu reglementat de dreptul aplicabil raportului juridic în temeiul căruia a luat naștere creanța respectivă.

În cele din urmă, Curtea a examinat modul în care instanța națională trebuie să completeze formularul de somație europeană de plată care nu prevede expres posibilitatea de a indica obligația debitorului de a plăti creditorului dobânzile scadente până la data plății creanței principale. Curtea consideră în această privință că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, conținutul acestui formular trebuie adaptat la împrejurările speciale ale cauzei, astfel încât instanța să poată lua o astfel de decizie. Astfel, atunci când pârâul este somat să plătească dobânzi scadente până la data plății creanței principale, instanța națională poate defini modalitățile concrete de a completa formularul menționat, în măsura în care formularul astfel completat permite debitorului, pe de o parte, să înțeleagă fără niciun dubiu decizia potrivit căreia trebuie să plătească dobânzile scadente până la data plății capitalului și, pe de altă parte, să identifice clar rata dobânzii, precum și data începând de la care se solicită aceste dobânzi.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708